

naturligt, at netop Tider som de nuværende, hvor Virksomhederne i betydeligt Omfang ligger helt eller delvis stille, anvendes til Forbedringer af denne Art; men uden Støtte vil dette dog paa Grund af Tidernes særlige Vanskelighed og Kreditknaphed i adskillige Tilfælde næppe kunne naas. Det er fortrinsvis Tanken at støtte bestaaende Virksomheder, men Tilfælde kan dog ogsaa tænkes, hvor nye Virksomheder har en saadan Karakter og samfundsmæssig Betydning, at det vil kunne være rimeligt, at Staten muliggør Opnaaelsen af en forholdsvist billig Kredit ved Ydelse af Garanti for Laan paa nærmere Vilkaar.

Saafernt det maatte findes ønskeligt, vil Staten paa Grundlag af Garantien kunne bistaa ved Tilvejebringelse af Laanekapital, hvad der under de nuværende kapitalfattige Tider vil kunne betyde en væsentlig Lettelse for Erhvervslivet.

I den af Socialministeriets Arbejdsudvalg i September 1926 afgivne Betænkning angaaende Foranstaltninger til Imødegaaelse af Arbejdsløsheden — Eksemplarer af Betænkningen er tilstillet Rigsdagens Medlemmer — er Tanken om Ydelse af saadanne Laan til Anlægsarbejder for private produktive Virksomheder henstillet til Overvejelse, idet Arbejdsudvalget har peget paa, at det ved Ydelse af de paagældende Laan bør iagttages:

1. at Udførelsen af det paagældende Anlægsarbejde vil billigere en større, bedre eller (og) billigere Produktion,
2. at det sandsynliggøres, at der er de fornødne Afsætningsmuligheder for Produkterne,
3. at det paagældende Arbejdes Udførelse vil betyde en Forøgelse af den samlede Produktion og Afsætning indenfor den paagældende Erhvervsgren og dermed forøget Beskæftigelse for Arbejderne i de Fag, som normalt søger Beskæftigelse ved de paagældende Virksomheder, og
4. at den paagældende Virksomhed ikke er i Stand til uden den heromhandlede Støtte at gennemføre det Arbejde, hvorom der er Tale.

De i Lovforslagets § 3 foreslaaede Foranstaltninger hviler paa en tilsvarende Tanke, idet Regeringen dog har ment, at det vilde være ønskeligt, at der til de omhandlede nyttige Formaal kunde ydes Erhvervslivet en væsentlig større Støtte end i Arbejdsudvalgets Betænkning anført, idet videregaaende Bestræbelser i Retning af Modernisering, Specialisering og Koncentration indenfor visse Brancher — lige-

som eventuelt Optagelse af ny, samfundsgavnlig Virksomhed — vil kunne kræve betydelige Pengemidler. Samtidig er det fundet rimeligt at overlade det til Erhvervslivet selv — med Statens Støtte — at skaffe de fornødne Laan, idet det dog er Tanken eventuelt at yde Støtten i en saadan Form, at der tilføres Landet udenlandsk Kapital til Lettelse af Pengemarkedet.

Garantierne tænkes ydet efter Forhandling med de interesserede Erhvervsorganisationer, eventuelt saaledes at Sagerne forberedes i det i Bemærkningerne til § 2 nævnte Udvalg.

Til § 4.

I de senere Aar har Staten støttet Eksporten gennem Ydelse af Eksportgarantier, idet det Beløb, hvortil Garantien maa stige, og de Formaal, hvortil den maa ydes, efterhaanden er blevet udvidet. Paa Finansloven for Finansaaret 1926—27 er Bemyndigelse givet til Ydelse af Garantier paa indtil 20 Mill. Kr., og saaledes at Støtte ydes saavel til Industri- som Landbrugs-eksport i Overensstemmelse med Regler godkendt af Folketingets Finansudvalg. Forholdene synes imidlertid at vise, at der yderligere er Brug for betydelige Beløb, idet enkelte store Leverancer, som det er af Betydning at støtte, lægger Beslag paa en væsentlig Del af det samlede Garantibeløb. Et af Erhvervsministeriet nedsat Udvalg, som gennemgaar og gør Indstilling i de paagældende Sager, har derfor ment at burde anbefale, at Garantibeløbet forhøjes fra 20 Mill. Kr. til 40 Mill. Kr. Det er Tanken ogsaa i Fremtiden at søge Finansudvalgets Tilslutning til mulige Ændringer i de hidtil fulgte Regler, ligesom det raadgivende Udvalg, i hvilket der findes Repræsentanter for Industriraadet, Den danske Handelsstands Fællesrepræsentation, Landbruget, de københavnske Hovedbanker og Erhvervsministeriet, tænkes opretholdt.

I Overensstemmelse med en fornylig truffet Ordning, hvorved der sikres Eksportørerne Adgang til paa Grundlag af Eksportgarantien at rejse de for Eksporten nødvendige Penge paa rimelige Vilkaar, er det foreslaaet, at Staten kan bistaa de laansøgende Virksomheder med Hensyn til Tilvejebringelsen af den fornødne Kapital.

Gennem Statens Eksportgaranti vil der eventuelt ogsaa kunne ydes Støtte til Bestræbelser for Iværksættelse af Eksportkreditforsikring, saaledes som denne findes i forskellige Lande.